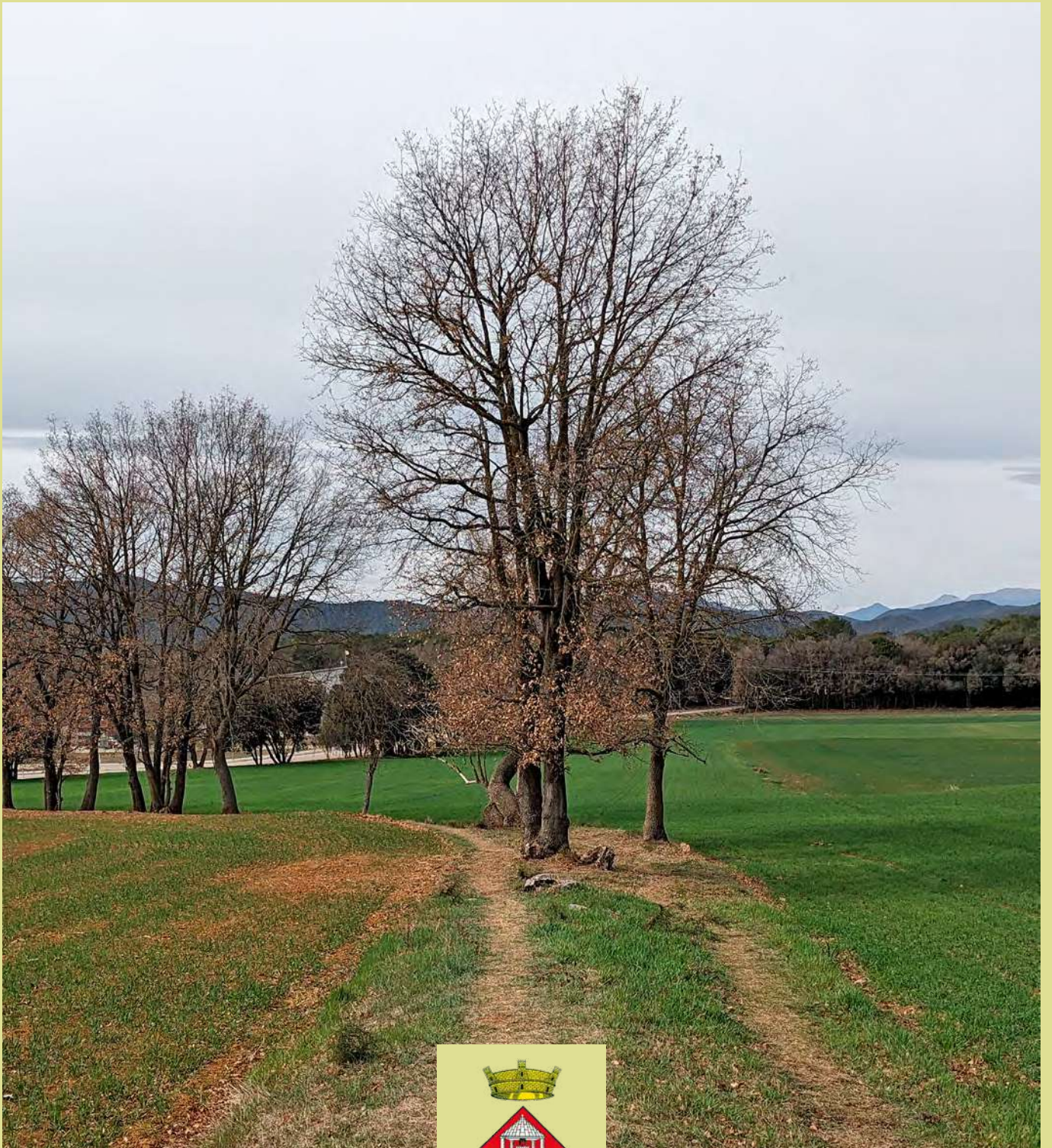

L'Alzina

Butlletí municipal de Fontcoberta i Vilavenut | Núm. 289 | Gener-Febrer-Març-2024

L'ALZINA
Gener-Febrer-Març 2024
Núm. 289

Edita

Regidoria de Comunicació,
Coordinació i
Promoció Econòmica
de l'Ajuntament de
Fontcoberta

Coordinació

Jaume Colomer

Disseny i maquetació

Mònica Sala Ametller

Impressió

Bàcula Editors SL
(Banyoles)

Difusió

600 exemplars

Dipòsit Legal

GI-745/1983

Amb el suport de

Diputació de Girona

03

Destaquem

L'Alzina, la nova cara del nostre butlletí

04

L'Ajuntament informa

De dia en dia

Tramitació de la subvenció per canvi d'enllumenat públic / Tramitació de la subvenció per a la creació d'una comunitat energètica / Renovació del conveni amb el SOC / Modificació del de la ruta de les fonts / Soterrament de les línies d'alta tensió de Vilavenut / Millora del tractament de l'aigua en instal·lacions públiques / Instal·lació de cartells recordatoris als pobles i veïnats / Neteja i sanejament del camí dels roures / Renovació de l'associació de joves del municipi / Mostra de teatre / Pavimentació de la carpa de l'escola / Capgrossos / Actuació a la bassa de Figueroles / Rectoria de Vilavenut / Publicitat al pavelló / Retransmissió en directe dels plens de l'Ajuntament

Temes importants

Els votants opten per construir una piscina a la zona esportiva de Melianta / 3a edició del Fem Drecera / El Museu Arqueològic de Banyoles operarà com a Museu de Suport Territorial al Pla de l'Estany i dos municipis de la Garrotxa

9

Grups municipals

ERC

Junts

Més Fontcoberta

10

Esdeveniments

L'hora del conte / 30 anys de la Fira de les 2 i 4 rodes / Rua de Carnestoltes / VI Cursa

Popular de Fontcoberta / Aplec de la Mare de Déu de la Font

14

Fets i gent

Els escoltes netegen carrers de Melianta / Actors de Fontcoberta a La Passió de Sant Climent Sescebes / Alumnat de 6è de Primària de l'Escola Alzina Reclamadora curs 2023-2024 / Demografia gener, febrer, març 2024

16

L'entrevista

Jordi Codina Torrecilla / Músic

20

El nostre patrimoni

La casa de l'ermità

2

Normes per a la publicació de cartes i articles

L'ALZINA agraeix les cartes i articles dels seus lectors i escull amb preferència per a la seva publicació les cartes breus fins a 20 línies mecanografiades i els articles d'unes 45 amb lletra Times New Roman 12. Tots els escrits hauran d'anar signats amb el nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Les cartes i els articles s'hauran de lliurar abans de tancar L'ALZINA preferiblement a l'adreça de correu electrònic butlletí@fontcoberta.cat o a través d'algun altre suport. L'ALZINA es tanca el dia 10 del mes següent de cada trimestre. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Fontcoberta o els autors.

Foto de portada

El camí dels Roures, un bonic lloc per caminar.

L'Alzina, la nova cara del nostre butlletí

“Alzina: Arbre de la família de les fagàcies, de fulles coriàcies sempre verdes, grisenques per sota, i flors unisexuals, de fusta dura, densa i resistent”

El butlletí municipal de Fontcoberta presenta el seu primer número del 2024 amb un important canvi de disseny. La publicació, que ha aparegut ininterrompudament des de l'any 1983, és l'eina de difusió de referència al municipi i ens ha permès a tots els fontcobertins estar informats del que hi passa.

El butlletí es presenta amb un nom nou: L'Alzina. El DIEC defineix alzina com a “Arbre de la família de les fagàcies, de fulles coriàcies sempre verdes, grisenques per sota, i flors unisexuals, les masculines en llargs aments penjants, de fusta dura, densa i resistent, i fruit en gla, que forma boscos a la terra baixa mediterrània.” L'alzina és un arbre amb el qual ens identifiquem. Els fontcobertins ens enorgullim de les dues alzines reclamadores situades a prop del veïnat d'en Fares, al cor del municipi. A més, al nostre paisatge hi predominen els camps, els prats i els boscos de pins, roures i alzines. Un paisatge en el qual les alzines destaquen per la qualitat de la seva fusta i per la perdurabilitat de l'arbre. Així volem que sigui la publicació, fortament arrelada al municipi, de qualitat i duradora.

La nova distribució de l'espai de L'Alzina presentarà una publicació més moderna i elegant que facilitarà

la lectura dels diferents articles. A més, hem afegit un índex, que permetrà navegar amb més facilitat per la publicació, i dos apartats més: “Destaquem”, que destinarem a una notícia important del trimestre, i “Els nostres tresors”, on descobrirem (o redescobrirem) racons, detalls i històries que ens pertanyen. També hem donat més espai a “L'entrevista” i hem reorganitzat altres apartats per fer més amena la lectura.

L'últim gran canvi de L'Alzina és la paleta de colors, que canviarà amb el paisatge del municipi, dels verds de la primavera als grisos de l'hivern, passant pels grocs i els marrons de l'estiu i la tardor.

El disseny de la nova imatge de la revista ha estat obra de Mònica Sala Ametller, que és graduada en Audiovisuals i Multimèdia, graduada en Fotografia i Màster en disseny editorial. Ha treballat a Banyoles Televisió, a la Revista de Banyoles i ha col·laborat amb Editorial Tremendes, entre altres. Actualment treballa a l'editorial Gavarres i com a freelance en tot allò relacionat amb el disseny de publicacions impreses. Gràcies, Mònica, per la feina feta.

És important esmentar que el nou disseny del butlletí no ha afectat el pressupost destinat a la publicació, de fet, hem aconseguit reduir mínimament el cost de producció. Amb el nou disseny esperem posar la imatge del butlletí a l'alçada del contingut que s'hi ofereix i que ens convidi a tots a llegir-lo. Esperem que us agradi. 🌱

L'Ajuntament informa

DE DIA EN DIA

Tramitació de la subvenció per canvi d'enllumenat públic

En la nostra tasca de millora de la infraestructura urbana i la gestió dels recursos municipals, és essencial considerar noves tecnologies que no només millorin l'eficiència del nostre sistema d'il·luminació sinó que, també, contribueixin a la sostenibilitat ambiental i a la reducció de costos a llarg termini. En aquest context, la transició a la il·luminació LED emergeix com una oportunitat prometedora per al nostre poble. Al municipi de Fontcoberta actualment hi ha unes 550 lluminàries de les quals n'hi ha unes 100 que ja han es-

tat substituïdes per llums LED. Hem tramitat una subvenció amb l'objectiu de substituir-ne 219 més.

Tramitació de la subvenció per a la creació d'una comunitat energètica

Com ja vam informar, l'Ajuntament de Fontcoberta va encarregar un estudi d'eficiència energètica i ja l'hem rebut. L'estudi analitza els consums d'energia de tots els establiments municipals, indica les ubicacions idònies de futurs camps fotovoltaics i en garanteix la correcta funcionalitat i connexió. Un cop rebut l'estudi, i seguint les recomanacions que hi apareixen, hem sol·licitat una

subvenció a la Diputació de Girona per a la realització d'una comunitat energètica. Si la subvenció tira endavant, la instal·lació constarà de 55 plaques, es farà a sobre de l'escola i el 30% de la producció es destinarà al consum de la ciutadania.

Renovació del conveni amb el SOC

Com ja és conegut, fa anys que tenim un conveni amb el SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya) per incentivar la inserció laboral de persones amb risc d'exclusió. A més de donar suport a una iniciativa social rellevant, el conveni és un reforç important per a la brigada municipal. Durant els tres primers mesos de l'any han fet les següents actuacions: neteja del bosc de davant del pavelló, neteja del perímetre del camp de futbol, neteja del camí de Fontcoberta i de l'ermita de la Mare de Déu de la Font, neteja del camí de la Pedrera, actuacions en el perímetre de Melianta (carrer Mossèn Pere Campolier), neteja del clot i la font de Melianta, neteja de la font de la Pedra, neteja del camí d'accés al Pas del Garrumbert (a prop del veïnat d'en Fares), neteja del marge de l'Escola Vella de Fontcoberta, entre altres.

El camí de Fontcoberta al paratge de la Mare de Déu de la Font, el 4 d'abril de 2024.

A dalt, la senyalització del camí dels Roures, el 4 d'abril del 2024. Al detall, cartell a l'entrada de Melianta vora la carretera de Fontcoberta.

Modificació de la ruta de les fonts

La ruta de les fonts és un dels senders icònics del nostre municipi, forma part del nostre patrimoni natural. És per aquest motiu que estem condicionant el nou tram de la ruta, a l'alçada de ca l'Oriol. Un cop arribat a un acord amb els propietaris, estem preparant un conveni i ja hem començat a treballar-hi obrint un nou accés.

Soterrament de les línies d'alta tensió de Vilavenut

Algunes millores impliquen molèsties per als veïns: rases, talls de trànsit o llum... Això està passant a Vilavenut, on es segueix treballant per al soterrament de la línia d'alta tensió que passa pel poble. Els darrers mesos s'han instal·lat les torres des de les que es soterrarà la línia, s'ha instal·lat la caseta de la llum d'alta tensió i s'han fet les últimes rases. L'empresa subministradora d'electricitat preveu haver acabat l'obra al maig.

Millora del tractament de l'aigua en instal·lacions públiques

L'aigua és un bé escàs i més en el context de sequera que estem vivint. Per aquest motiu, tot i que al nostre municipi estem en fase de normalitat,

hem implementat algunes mesures que faran que el tractament d'aigua a les nostres instal·lacions sigui més eficient. Hem reduït el temps dels polsadors de les dutxes i aixetes del pavelló i de l'escola, i hem regulat la doble descàrrega a les cisternes dels lavabos d'ambdós edificis. Durant els pròxims mesos anirem aplicant les mateixes mesures a la resta d'instal·lacions municipals. D'altra banda, també hem reduït el temps de rec de les jardineres i zones verdes del municipi.

Instal·lació de cartells recordatoris als pobles i veïnats

Hem instal·lat cartells a les entrades i sortides d'alguns pobles i veïnats del municipi. Als cartells hi indica la velocitat màxima permesa de circulació i recorda que a les zones poblades

s'ha de portar el gos lligat i s'han de recollir les seves deposicions. L'objectiu d'aquests cartells és augmentar la seguretat dels veïns, en especial dels més petits, ajudar a mantenir una bona convivència i contribuir a mantenir el municipi net.

Neteja i sanejament del camí dels Roures

Hem netejat el camí dels Roures, antic camí de la Farrès al pla de Melianta i Espolla amb l'objectiu de recuperar-lo i potenciar-lo. Per això, s'ha senyalitzat. A més, hem sanejat els arbres, n'hem tret les branques mortes i hem desbrossat el camí i els vorals.

5

Renovació de l'associació de joves del municipi

Les noies i nois de Laclika s'han fet grans i toca fer el relleu generacional. Estem treballant amb joves del municipi amb empena per garantir l'oferta cultural i lúdica per a aquesta franja d'edat.

Mostra de teatre

Amb l'objectiu de continuar treballant per la dinamització cultural i lúdica del municipi, hem col·laborat amb l'associació "Traster Teatre" per

A dalt, el paviment de la carpa de l'escola, el 4 d'abril de 2024. A baix, la bassa de Figueroles, el 31 de març del 2024.

6

portar una mostra de teatre al municipi. La mostra constarà de tres actuacions que es realitzaran a Melianta entre el maig i el juny.

Pavimentació de la carpa de l'escola

Continuem millorant les instal·lacions de l'escola per fer-la més amable als nostres fills. Ja hem acabat la pavimentació de la carpa situada al pati de l'escola, on es podran fer activitats educatives com teatre, contes i moltes més.

Capgrossos

Hi ha un grup de veïns que fa temps vol activar una colla de capgrossos

que dinamitzarà les festes i actes del municipi. Des de la regidoria de Festes, hem col·laborat subvencionant la compra de quatre cavallets com els de Sant Martíà, però amb forma de triops.

Actuació a la bassa de Figueroles

La bassa de Figueroles, situada a la ruta de les Fonts de Fontcoberta, es troba a l'entrada del veïnat de Figueroles. És una de les basses més grans del municipi i un espai d'interès ecològic local. N'hem fet una actuació de neteja i condicionament del seu entorn per tal que la puguem seguir gaudint en les nostres passejades pel municipi.

Rectoria de Vilavenut

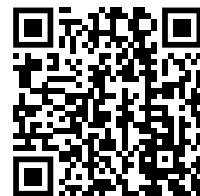
Segueixen les millores a l'antiga rectoria de Vilavenut, un cop instal·lades les finestres amb punt rodó del segon pis, s'han instal·lat els pre-marcs de la resta d'obertures. També s'ha revisat la teulada i s'ha tapat un degoter que es va detectar a les últimes pluges. El següent pas serà instal·lar les finestres i tancaments que falten. L'objectiu és convertir l'antiga rectoria en un centre cívic, un punt de reunió necessari per a les veïnes i veïns de Vilavenut.

Publicitat al pavelló

Amb el doble objectiu de donar visibilitat a les empreses del municipi (i de la comarca) i de generar recursos per al desenvolupament de les activitats pròpies del pavelló, hem aprovat instal·lar-hi panells publicitaris.

Retransmissió en directe dels plens de l'Ajuntament

Com ja vam informar en l'últim butlletí, hem estat treballant perquè tothom que vulgui pugui conèixer de què es parla als plens de l'Ajuntament. Des de finals de 2023 hem estat fent proves i actualment ja s'emeten en di-

recte. Podeu accedir al contingut en qualsevol moment al canal de Youtube de l'Ajuntament.*

TEMES IMPORTANTS

Els votants opten per construir una piscina a la zona esportiva de Melianta

El dissabte 2 de març d'aquest 2024, va tenir lloc la votació final del procés participatiu organitzat per l'Ajuntament de Fontcoberta per decidir el futur de la piscina municipal. Els veïns i veïnes podien escollir entre dues opcions, cada una de les quals defensada per un dels socis de l'equip de govern: construir una nova piscina a la zona esportiva de Melianta (opció defensada per ERC) o arreglar la piscina actual (proposta de Junts). Per altra banda, Més Fontcoberta, a l'oposició, defensava que no era el moment d'engegar aquest procés, i criticava que no hi hagués cap proposta ben definida.

Finalment, 82 votants van donar suport a la proposta d'ERC, 71 persones van optar per l'opció de Junts, i 2 es van abstenir. En la votació hi van participar 155 persones de les 193 que havien assistit a les sessions informatives prèvies, un 14 % del cens. De fet, haver participat en alguna de les tres jornades programades era condició per poder votar, a més de tenir més de 16 anys

i estar empadronat al municipi.

Vist el resultat, ja s'està treballant en el trasllat de la piscina. Membres de l'equip de govern han visitat les instal·lacions de Porqueres i de Cornellà del Terri per veure de primera mà com han funcionat algunes solucions que també es plantegen a Fontcoberta: els vestidors i altres espais compartits, la concessió del bar i la gestió de les instal·lacions.

El trasllat de la piscina, que també preveu traslladar les pistes de tennis, es farà per fases, començant per la construcció dels vestidors compartits i el bar. A principis d'abril se sol·licitarà un projecte per a la realització d'aquesta primera fase.

Mentrestant, s'ha encarregat un pressupost per arreglar la piscina actual, que ha quedat obsoleta, amb l'objectiu que estigui a punt aquest estiu. S'hi farà una inversió mínima,

perquè es pugui continuar utilitzant mentre s'avança en la construcció de la nova, un procés que anirà molt lligat al desenvolupament de la zona industrial.

La decisió sobre el futur de la piscina de Melianta és el tercer procés participatiu que s'ha dut a terme a Fontcoberta en els últims anys, després de l'elecció sobre el sistema de recollida o la ubicació de l'Ajuntament.

3a edició del Fem Drecera

El dimecres 13 de març es va presentar la 3a edició del Fem Drecera, el circuit de caminades pel Pla de l'Estany emmarcat a la Oficina Comarcal d'Esport i que organitza el Consell Esportiu, conjuntament amb els nou ajuntaments per on transcorre el

“La 3a edició del Fem Dracera passarà per 9 municipis del Pla de l'Estany”

circuit, entre ells el de Fontcoberta. Amb un total de catorze caminades, la proposta arrencarà el 7 d'abril a Esponellà i passarà per nou municipis del Pla de l'Estany, tots menys Banyoles i Sant Miquel de Campmajor. L'última de les cites serà el 6 de desembre amb la caminada llarga de Crespià. Respecte a l'any passat, el circuit ha separat el calendari de les caminades curtes, que es faran de l'abril al juliol, i les caminades

llargues, que es faran de setembre a desembre. Seran set cites de cada modalitat, i les curtes es complementaran amb propostes culturals i lúdiques com els concerts del Recòndit, activitats familiars, xerrades i banyades nocturnes. Les inscripcions per a les caminades ja estan obertes i es poden fer a través de la pàgina web del Consell Esportiu (ceplaestany.cat), si bé durant el mateix dia de cada prova també estaran obertes.

El Museu Arqueològic de Banyoles operarà com a Museu de Suport Territorial al Pla de l'Estany i dos municipis de la Garrotxa

El Departament de Cultura i l'Ajuntament de Banyoles van formalitzar abans de Nadal el conveni per atribuir al Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles la condició de museu de suport territorial. Amb aquesta signatura s'estableixen les funcions que assumirà, així com l'àmbit territorial que abasta els onze municipis del Pla de l'Estany i dos de la Garrotxa, Besalú i Maià de Montcal, amb un total de vint-i-sis equipaments o col·leccions patrimonials que se'n beneficiaran entre elles dues de Fontcoberta: Roca Foradada i la Casa Forta d'Espasens. Amb aquesta nova incorporació, ja són set els museus que operen al territori català amb aquesta consideració de suport territorial. Una acció que s'emmarca en el Pla de Museus 2030 del Departament de Cultura per prestar serveis i suport als equipaments patrimonials bàsics i a les col·leccions obertes al públic. 🌱

A dalt, presentació de la 3a edició del Fem Dracera. A baix, la formalització del conveni del Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles com a Museu de Suport Territorial.

Grups municipals

Els conflictes amb les infermeres, els pagesos, els funcionaris de presons, etc. omplen cada dia els telenotícies. I, per si no n'hi hagués prou, la sequera. Cada conflicte se suposa que té alguna raó de ser i entre els que el pateixen i els que l'han de resoldre hauríem de poder aplicar allò de «parlant la gent s'entén». No és fàcil però es pot intentar.

Per altra banda, després dels fets de l'octubre del 2017 i la subsegüent repressió per terra, mar i aire per part dels poders de l'Estat, hem arribat a una sortida política per mirar de resoldre el gran desgavell que provoca la repressió: la llei d'amnistia.

Amnistia, sequera i pressupostos, temes dels darrers mesos i setmanes que se n'ha parlat abastament. En alguns es pot fer de més i de menys, però si no plou, tenim sequera i això en el nostre entorn rural complica la vida de moltes famílies i negocis. Haurem de reflexionar i estudiar si tots els grups polítics que varen votar no als pressupostos (Vox, PP, Junts, Comuns i Ciutadans) varen tenir en compte que hi havia 1.000 milions pressupostats per fer front a la sequera i que ara no els tindrem. El 12 de maig cal anar a votar, ens hi juguem el futur.

12 de Maig: Junts + Puigdemont per Catalunya. El passat 21 de març, el President Puigdemont va presentar la seva candidatura a la presidència de la Generalitat a la Catalunya nord, concretament a Elna. En un acte reivindicatiu i emotiu, el President ha expressat el seu objectiu a “acabar la feina” i ha assegurat que assistirà a la seva investidura tant si els jutges apliquen l'amnistia com si no. Ha reivindicat l'1 d'octubre i la seva vigència, situant la història recent de Catalunya com a base per a seguir cap a una Catalunya lliure. Puigdemont ha expressat el desig en crear llistes que transcendeixin les sigles del partit, amb una clara vocació per a eixamplar les bases i configurar un futur Parlament centrat en l'expertesa i la vàlua de les dones i homes que les compondran.

En els dies següents, hem anat coneixent els diversos noms que encapçalaran les llistes per a cadascuna de les quatre demarcacions. Carles Puigdemont per Barcelona, Salvador Vergés per Girona, Mònica Sales per Tarragona i Jeannine Abella per Lleida. Finalment, el dia 6 d'abril, de nou a Elna, s'han presentat les cent trenta-cinc persones que configuraran les llistes definitives.

L'opció de construir la piscina a la zona esportiva va ser la triada al procés participatiu. Però aquest any, caldrà reparar la piscina actual, i no suposarà un cost de 900.000 € com es plantejava en el procés. Per tant, essent una mica crítics, ens hauríem de plantejar si la informació proporcionada al procés era completa i si realment es prenen decisions amb tota la informació necessària. Així i tot, és important destacar que aquest estiu hi haurà piscina, la de sempre, tot i les reparacions necessàries. Si desitgeu més informació sobre el projecte, sou persona interessada, i podeu sol·licitar-la.

El 12 de maig són les eleccions al Parlament, però... Pel que fa a la política local, s'apropa el primer aniversari del govern d'unitat (ERC i JUNTS). Com valoreu aquest primer any de govern?, manteniment, neteja, promeses electorals en general, com creieu que està funcionant?, és tal com voldríeu?

Esdeveniments

30 anys de la Fira de les 2 i 4 rodes

El dissabte 3 de febrer la Fira de les 2 i 4 rodes ha tornat un any més a Melianta. El dia va acompanyar amb bon sol d'hivern i poca circulació d'aire. Durant la jornada, des de les vuit del matí fins a la posta de sol, es va poder visitar la Fira que es munta a l'avinguda de la Pedrera i davant del Pavelló Municipal d'Esports de Fontcoberta. Per commemorar el 30è aniversari, des de l'organització es van fer samarretes que es van poder trobar durant la Fira. Com sempre, també hi va haver servei de bar a càrrec de la Unió Esportiva Fontcoberta.

10 Ja fa 30 anys que cada primer dissabte de febrer Fontcoberta acull aquesta fira centrada en el món del motor i el col·leccionisme. Només durant la pandèmia es va haver d'ajornar fins al mes d'abril, però es va poder fer. S'ha de dir que des de fa pocs anys s'ha notat un augment de l'afició i participació del jovent.

La constància de l'esdeveniment ha fet que any rere any hagi anat agafant adeptes d'arreu de Catalunya i de més enllà, també estrangers. En aquesta edició, entre 4.000 i 6.000 persones van passar per la Fira de les 2 i 4 rodes per buscar aquella peça de col·leccionisme, intentar trobar aquell recanvi que falta, fer un cop d'ull als vehicles clàssics que s'hi apleguen o, simplement, passejar entre les parades i fer algun intercanvi. I és que la Fira de Fontcoberta és de les més destacades de Catalunya, després de la de Sils, aquesta vegada amb més de cent cinquanta parades de col·leccionistes i venedors arribats d'arreu del territori, tant català com de fora. Per això i per la procedència del públic podem dir que és una fira internacional.

Rafel Planas i Santi Callís, organitzadors, agraeixen i donen les gràcies pel suport de l'Ajuntament de Fontcoberta, per la resposta dels veïns on se celebra la Fira, a la U.E. Fontcoberta i a les cases comercials que han finançat records o publicitat.

A dalt, Rafel Planas i Santi Callís, organitzadors de la Fira, després d'haver rebut la placa-record dels 30 anys. Al mig, els organitzadors lliurant la placa-record dels 30 anys a Ca l'Àngel com a col·laboradors de la Fira. A baix, el públic assistent.

Rua de Carnestoltes

11

El passat 17 de febrer, les famílies de Fontcoberta van viure una tarda de Carnaval. El municipi va ser dels últims de la comarca a celebrar aquesta festa, en la que van tornar a lluir la carrossa amb la que van participar al Carnestoltes de Banyoles.

L'Associació de Famílies d'Alumnes de l'Escola Alzina Reclamadora va portar la carrossa inspirada en la pel·lícula 'El Rei Lleó' davant la llar d'infants Els Plançons per tornar a mostrar les disfresses i el ball que van preparar per la rua infantil que es va fer a la capital del Pla de l'Estany.

Però les disfresses de lleó no van ser les úniques. Desenes de nens i nenes acompanyats pels seus pares i mares es van guarnir amb vestits de tot tipus. Personatges de fantasia, de conte, uniformes de diferents oficis i molta imaginació van ser els protagonistes d'una tarda de música que va començar a dos quarts de cinc amb una rua de Carnestoltes pels diferents carrers de Melianta.

Després de la passejada, els assistents van acabar a la zona esportiva on es van cloure les celebracions amb una xocolatada popular. A més, la Comissió de Festes de Fontcoberta va instal·lar servei de bar amb begudes i menjar per poder passar la tarda.

Diversos moments de la rua de Carnestoltes a Melianta. A baix, la carrossa.

VI Cursa Popular de Fontcoberta

12

El diumenge 3 de març, la VI Cursa Popular de Fontcoberta va posar el punt final al 8è Circuit de Curses Populares del Pla de l'Estany que organitza el Consell Esportiu amb els sis municipis de la comarca que hi participen, en aquest cas el de Fontcoberta amb la col·laboració de Fontcotrail, amb el suport de la Diputació de Girona i el Consell Comarcal del Pla de l'Estany. El circuit era de 8 km i 200 m de desnivell per conèixer l'entorn natural del municipi. A la cita de Fontcoberta van prendre-hi part 137 esportistes i van situar en 1.098 el nombre total de participacions del global del circuit. El percentatge de participació femenina, augmenta respecte l'any passat, passant del casi 28 % al 32 %, xifres que es valoren positivament però que encara estan lluny de la paritat.

El Circuit de Curses Populares, més enllà de premiar a les persones guanyadores de cada prova també reconeix a aquelles que han participat a un mínim de cinc proves amb el Premi Especial 'Puig-Clarà' que aquest any s'ha entregat a cinquanta-quatre participants, tot un rècord respecte edicions anteriors, entre ells a Adam Agullé i Albert Vergés. També han rebut el premi 'Atleta popular' les persones amb una major puntuació al llarg de tot el circuit.

A dalt, durant el tret de sortida. Al mig, alguns dels guanyadors del Premi Especial 'Puig-Clarà'. A baix, els guanyadors masculins de la cursa.

L'hora del conte

El passat 27 de gener es va poder gaudir de “L'hora del conte” a la biblioteca municipal, a càrrec de Laura Quicós, autora del conte *Amunt dormilegues!*. Després d'explicar el conte es va oferir un espai de joc on cada infant va poder crear el seu mini món relacionat amb el conte, o compartir un espai de joc amb la resta de nens i nenes. Una bonica i enriquidora estona escoltant i creant màgia, que esperem es repeteixi més endavant.

A la dreta, tot ballant sardanes.
Fotografia: Dolors Bustins.

Aplec de la Mare de Déu de la Font

Un any més, es va poder gaudir d'un dia ben festiu als paratges de l'ermita de la Mare de Déu de la Font celebrant-hi el tradicional aplec, el dia 17 de març. Amb els actes acostumats, es va iniciar la festa amb una missa solemne, acompanyada per la coral Fontcoberta canta, que va interpretar les cançons tradicionals pròpies de la festa. En acabar la missa, la Comissió de l'Aplec va agrair la bona disposició del Sr. Joaquim Estarriola, de can Mitjavila, que cada any obre el camí de la seva finca per al pas dels vehicles i assistents a l'aplec, facilitant una bona accessibilitat a tot el paratge. El dinar va acollir més de 200 persones. I la festa va acabar amb la ballada de sardanes per la cobla Principal de Porqueres. A la mitja part de les sardanes es van sortejar els diferents obsequis, sortint premiats els números següents: 2.478 (un xai), 2.538 (val regal), 0488 (lot d'embotits), 2.008 (lot assortit) i 1.881 (un pernil). Obsequis que es varen poder donar el mateix dia de l'Aplec. La Comissió de l'Aplec agraeix a l'Ajuntament de Fontcoberta i a tots els col·laboradors que cada any ajudin a fer possible aquesta celebració. Fins l'any vinent! // Dolors Bustins, per la Comissió de l'Aplec de la Mare de Déu de la Font. 🍷

13

Fets i gent

Els escoltes netegen carrers de Melianta

El dissabte 17 de febrer, un grup de joves de l'Agrupament Escolta i Guia del Pla de l'Estany, va realitzar una acció de neteja als carrers de Melianta, una acció que fa pensar. A la foto, els veiem al carrer mossèn Pere Campolier amb les deixalles recollides en aquest carrer i en el tram entre les dues rotondes a llevant de Melianta. En aquests escassos 400 m van recollir llaunes, plàstics, papers, ampolles de plàstic, ferros, etc. que van omplir tres bosses de deixalles, com veiem a la foto. Moltes gràcies.

14

Actors de Fontcoberta a La Passió de Sant Climent Sescebes

La Passió de Sant Climent Sescebes enguany ha fet quaranta-vuit anys, plenament consolidada en les representacions a l'aire lliure que es fan a l'horta d'en Cusí, entre les feixes d'un gran escenari representant la vida i passió de Crist. Fa anys que

“Fer La Passió és una experiència molt enriquidora i interessant”

s'ha obert a altres actors per fer-la més gran. Per això dos fontcobertins amants del teatre, l'Arnau Soler i en Lluís Freixa hi col·laboren, l'Arnau en un paper principal doncs fa de Jesús i de Tadeu en un paper secundari; en Lluís representa Simó / Pere / t. En un cartipàs editat per a l'edició d'aquest any, l'Arnau diu: «L'any passat va ser el primer any a *La Passió*, però des del

primer moment em vaig sentir com a casa. Sembla mentida que sent un poble tan petit, sigui tan obert. Fer *La Passió* és una experiència molt enriquidora i interessant, per tot el que s'aprèn, per les emocions viscudes, la bufetada i les flagel·lacions que et mantenen despert i atent... Però sobretot per la gent, que t'ajuden sempre que ho necessites. Espero viure-ho molt anys més».

Demografia gener, febrer, març 2024

NAIXEMENTS

Cap.

DEFUNCIONS

16-02-2024. Pilar Guillamet Genover.

CASAMENTS

27-01-2024. Adrià Mitjavila Ventura i Ariadna Rubirola i Matamala.

*Nota: La demografia correspon als registres de l'Ajuntament.

Alumnat de 6è de Primària de l'Escola Alzina Reclamadora curs 2023-2024. D'esquerra a dreta, darrere: Jordi Ramon Tubert, William Rune Hörnfeldt Garcia, Biel Rodríguez Dilmé, David Velázquez Gayolà, Cesc Pla Gallardo, Irene Garcia Tienda, Laia Garriga Cortals, Abril Malagón Massafont, Mireia Funtané Santana, Alba Roura Roura, Marc Compte Segura, Arnau Comerma Casanovas, Sara Planagumà Puigvert (tutora); asseguts: Xabi Gutierrez del Pozo, Joan Plazas Parra, Pau Canadell Molas, Lluç Soler Ramió, Clàudia Port Casas, Alba Moncanut Hereu, Sara Ortells Puig, Ona Tubert Barba, Irina Viñas Serra, Dailing Bellver Zhang, Ferran Vila Duran, Marc Canaleta Puiggròs

L'entrevista

Per Jaume Colomer

Jordi Codina Torrecilla

16

“Quan es va a un concert s’ha d’anar una mica preparat per saber què es va a escoltar”

Conversem amb Jordi Codina, músic jubilat. Gràcies, Jordi, per tot el que ens has explicat. Podeu llegir l’entrevista completa a la pàgina web de l’Ajuntament.

Quina relació tens amb Fontcoberta?

Vàrem arribar fa uns tres anys a Fontcoberta procedents del barri de Mas Palau on la meua esposa, la Teresa, hi tenia una caseta. Després d’uns anys, ens vam instal·lar a cal Correu de Melianta, on hi havia viscut el Sr. Narcís Mayolas. S’han fet reformes a la casa i la veritat és que hi estem molt bé. Els veïns del carrer són gent encantadora, ens hi trobem molt a gust, compartim xerrades i, a l’estiu, anem al sopar del barri dels Tres Rius.

Ets guitarrista, per què aquest instrument?

L’afició a la música en general i a la guitarra en particular ve per culpa de la ràdio. Quan era petit hi estava enganxat, com tanta gent, en una època que el televisor no entrava a totes les cases. Sentia programes molt variats i, en alguns, hi havia actuacions musicals en directe. Un dels programes es deia «Los discos solicitados» en què podies sentir cantants com Conchita Piquer, Antonio Machín, Charles Aznavour, el Duo Dinámico, José Guardiola o Elvis Presley, Paul Anka i Frank Sinatra. Tot això em va crear l’entusiasme per la música. Val a dir que si tu volies cantar aquelles cançons que senties per la ràdio necessitaves un mitjà que en aquell moment el més fàcil era una guitarra. A més, tenies la imatge de les portades dels discos amb els cantants sempre amb la guitarra a la

mà. Aquelles cançons les podies fer de tres maneres: a «palo seco», amb una guitarra o amb un piano. Acompanyar-te les cançons amb quatre acords bàsics de guitarra era el més fàcil. A Barcelona, on vivia al carrer de Còrcega amb l'avinguda de Gaudí, hi va haver un complot veïnal en saber la meua afició per cantar, tot plegat en un marge de cinquanta metres. Un veí, que cantava molt bé, va dir a la meua mare: «Si li compreu una guitarra, li ensenyaré a en Jordi els acords bàsics, li podreu comprar uns «cancioneros» -uns fulletons amb les lletres de les cançons traduïdes al castellà- perquè triï les cançons que vulguí interpretar». Al mateix temps, un altre veí va dir a la Neus, la meua mare: «Si en Jordi té afició musical li podria ensenyar solfeig». Aquest home, el Sr. Ramon Virgili, en sabia molt i ens hi vam posar. Una altra veïna, professora de guitarra clàssica, va dir: «Sra. Neus, si vol, li puc ensenyar a en Jordi guitarra clàssica que segurament li agradarà». Aquí va començar la cosa. Això va dur a un període de la meua vida molt interessant perquè vaig començar a cantar. Al meu carrer es muntava un envelat per la festa major, com cada any, on s'hi feia un concurs infantil de nens cantants. M'hi vaig presentar a contracor però a casa van insistir. Vaig cantar la cançó *Adán i Eva* popularitzada per Paul Anka i vaig aconseguir un segon premi. Una espectadora es va adreçar a la meua mare i li va dir: «Miri, senyora Neus, represento a nens cantants i fem gires per Catalunya, vostè deixaria que el seu fill vingués amb nosaltres?», «Si el puc acompanyar, sí! Per descomptat!». I bé, aquí va començar a fer-se grossa la pilota. Vaig començar a cantar amb aquesta companyia, després vaig passar per Radio Barcelona, Radio España, Radio Nacional de España i Radio Juventud-La Voz de Cataluña. Després van venir diferents mànagers que s'encarregaven de contractar cantants, tant adults com infants i vaig començar a voltar per tot Catalunya. L'última cosa que vaig fer va ser formar part de la companyia d'Herta Frankel i les seves «marionetes». Em van incorporar a la seva companyia i, llavors, també acompanyava Gustavo Re, que era un membre més d'aquest grup, que havien estat coneguts com *Els vienesos*. Aquest grup el formaven Herta Frankel, Artur Kaps, el seu marit, Gustavo Re i Franz Joham. Als estius anàvem voltant per Catalunya. Jo tenia onze-dotze anys. Com a anècdota, diré que pensava que Herta Frankel era ventríloqua i vaig comprovar que no ho era. Ella sortia a l'escenari amb la gosseta Marylin, que es va fer molt famosa, i darrere l'escenari hi havia una noia que posava la veu a la gosseta. En algunes ocasions la gosseta cantava i jo acompanyava aquesta noia darrere el teló la cançó que m'havien dit que farien. Curiosament, l'última ocasió en què vaig cantar va ser al Palau de la Música Catalana de Barcelona, com una cosa del destí. En aquell moment vaig començar a canviar la veu i el mestre de cant coral, el professor Enric Ribó del Conservatori Superior Municipal de Música

de Barcelona, va aconsellar que no la forcéss perquè l'estava canviant. Això va coincidir en el fet que vaig començar a anar a concerts de música clàssica i vaig descobrir un món absolutament diferent. I vaig decidir: «Això és el que m'agrada». Al Conservatori vaig estudiar matèries com solfeig, harmonia, contrapunt, fuga, música de cambra, instrumentació i, en paral·lel, guitarra clàssica amb el mestre Gracià Tarragó, professor del mateix Conservatori, i amb la seva filla Renata Tarragó. Vaig fer més classes amb el pare que amb la filla perquè ella en aquell moment feia una carrera internacional molt important i el pare la substituïa.

Saber tocar guitarra clàssica deu ser un aprenentatge que exigeix.

Com tots els instruments. És difícil de controlar, per exemple, el *legato*, que diem els músics, és a dir que la música surti ben enllaçada entre nota i nota. Quan possem una corda fem incisions que fan que la música no quedi molt lligada si no fas un esforç per intentar aconseguir-ho. Aquesta és una de les dificultats. Unes altres són que una mateixa nota la trobes a molts llocs o que alguns acords es poden fer, també, a diferents llocs de l'instrument. Tot això pot fer tornar bojós als compositors. És un instrument complex, però tots ho són com, per exemple, el piano, amb totes les possibilitats que té.

Crec que Catalunya té pocs guitarristes de clàssica, o m'equivoco?

T'equivoques una miqueta. És curiós que a la guitarra clàssica se li digui guitarra espanyola quan durant molts anys, l'epicentre guitarrístic ha estat a Catalunya i molt concretament a Barcelona. Tenim grans personatges del món de la guitarra que han estat a l'àrea dels Països Catalans. Per exemple, el primer tractat que va sortir per a guitarra era del compositor i tractadista Joan Carles Amat, de Monistrol on, per cert, se li ha inaugurat un monument a la seva memòria. Va escriure un mètode que va causar sensació a la seva època. Després tenim Ferran Sor, la gran figura equivalent a un Haydn o a un Beethoven. Sor, nascut a Barcelona i educat musicalment a l'Escolania de Montserrat, és compositor d'una obra variadíssima, molt editada al seu moment per editorials franceses, angleses i alemanyes. Per nosaltres és un tòtem, el nostre compositor predilecte de finals del segle XVIII i principis del XIX. Una altra figura és Francesc Tàrrrega, nascut a Vila-real, que de molt jove va venir a Barcelona i des d'aquí va fer una gran carrera que el va portar per diferents països. Tàrrrega seria amb la guitarra l'equivalent a Pau Casals amb el violoncel. Sempre dic que podem parlar d'un abans i d'un després de Tàrrrega perquè va innovar el món de la guitarra en incorporar una nova manera de compondre, amb troballes molt noves. A més, va adoptar el model de guitarra que coneixem avui dia que no és altre que el que va crear el lutier Antonio de Torres, d'Almeria. Després, tenim els seus deixebles com Emili Pujol o Miquel

“Com que la demanda no es podia atendre, l'Ajuntament de Barcelona va decidir crear dues places més de les que hi havia. Em vaig presentar a les oposicions i en vaig guanyar una”

Llobet, compositor i guitarrista, que va ser el mestre del meu mestre, en Gracià Tarragó; després han aparegut una sèrie de músics, que alguns ratllem els setanta anys aproximadament, que vam aparèixer a finals dels cinquanta i, més recentment, una generació de joves que alguns ja fan carrera. Curiosament, la guitarra diria que ha desaparegut una mica de les programacions de concerts, ha anat una mica en davallada però al mateix temps els conservatoris i les escoles de música estan plens de joves que l'estudien i, alguns d'ells, se n'estan sortint força bé.

Què en destaqués de la teva faceta de professor de guitarra?

Havia començat a fer algunes classes particulars quan havia acabat de treure'm el títol. Vaig tenir la sort que al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona hi va haver una demanda molt potent d'alumnat que demanava fer guitarra clàssica i, també, per aprendre a acompanyar-se les cançons de Joan Manuel Serrat, d'en Raimon o d'en Lluís Llach, i altres perquè volien formar grups com el Beatles. Com que la demanda no es podia atendre, l'Ajuntament de Barcelona va decidir crear dues places més de les que hi havia. Em vaig presentar a les oposicions i en vaig guanyar una. Aquesta plaça la vaig ocupar del gener de 1972 fins al setembre de 2015. Llavors, vaig pensar que això em podria permetre dedicar-me a la música perquè tindria una certa seguretat econòmica. Vaig aprendre molt dels alumnes perquè, observant-los, veus quines coses fan i penses que podries imitar-los. Això et dona un patina d'humilitat. En un llibre autobiogràfic que he fet, quan parlo de pedagogia dic que els primers alumnes que vaig tenir m'han de perdonar perquè ho deuria fer bastant malament. Després vaig anar millorant perquè l'experiència et fa corregir els errors. Cal vocació. Si utilitzes la pedagogia només com un recurs de supervivència no ho faràs mai bé. Per això, has de pensar les obres i els estudis que has posat a aquell alumne i, sobretot, veure la seva capacitat, les seves virtuts, les seves mancances i com el pots orientar perquè tregui d'ell mateix el màxim possible. Això vol dir estar pendent de cadascun dels alumnes. Hi ha una frase molt maca que diu: «Ensenyar no és fer un forat sinó deixar petjada al cor d'un alumne».

Ets compositor de més de cinquanta peces musicals per a guitarra o per a agrupacions de cambra. És

difícil dir-ho d'un mateix, però com definiries aquestes composicions?

En el meu cas, no he fet experimentació en el sentit de la música que es feia als anys cinquanta, seixanta i setanta perquè hi va haver una tendència a l'especulació sonora, al so pel so o a treure tots els sons possibles dels instruments. Al meu entendre, va resultar, a vegades, que moltes composicions no s'aguantaven per enlloc. Eren com un mostrari d'efectes en les que no hi havia una arquitectura, ni una forma, ni un sentit massa clar. La meua música no ha anat per aquí, s'ha mogut entre la tradició i una modernitat moderada. M'agrada la música basada en la tonalitat i la tradició, amb elements de sal i pebre, que la música sigui «picanteta», sense fer plorar per massa picant. A vegades m'he inspirat en aspectes extramusicals. El punt per començar a estat, a vegades, la lectura d'un llibre, la contemplació d'un quadre, la lectura d'un poema... perquè hi ha coses que et suggereixen possibles solucions musicals. A vegades, penses que això és música pura però a mi m'agrada la música que sigui una mica impura, que tingui alguna reminiscència de les coses que t'envolten encara que després des d'un punt de vista sonor no es detecta, però tu sí que fas com un símil espiritual entre allò que veus, allò que has llegit o allò que contemples i ho portes al terreny musical però no d'una manera estricta sinó que ha sigut la font d'inspiració. A vegades utilitzo cites d'altres autors, per fer un cluc d'ull, i les desenvolupes, les fas caminar. He fet coses molt curioses. Per exemple l'*Oda a Salvador Dalí*, amb el famós text de Federico García Lorca, que quan parla de Cadaqués o del mar hi vaig col·locar una havanera molt onírica. En aquest sentit jugo amb moltes coses. La vaig acabar amb una música que a en Dalí li agradava molt, *La Serenata* d'Enrico Toselli, una peça tocada amb violí. Ell la sentia al restaurant Màxim's de París. Al final d'aquesta oda la música se'n va, se'n va i quan sembla que se n'ha anat, pam!, fas un cop d'efecte, dient: «Ep, Dalí no s'ha mort!». Després vaig fer una cosa divertidíssima que va ser una obra que es diu *Romance del Capitán Trueno*. El Capitán Trueno és un personatge del món del còmic, molt llegit i que va ser molt instructiu al seu moment per als nens que el llegiem. Vaig tenir la sort de conèixer i de relacionar-me amb els seus autors, especialment l'amic Víctor Mora, gran escriptor, periodista, assagista, novel·

lista i gran creador de guions de còmic; també al seu primer dibuixant Miguel Ambrosio, que signava Ambrós. Vaig fer la música a partir d'un text que va escriure un metge basc, un boig del *Capitán Trueno*. He de dir que hi ha una associació d'amics del *Capitán Trueno* de la qual en formo part. Un amic meu va dir: «Per què no li poses música a aquest *Romance?*», que no és altra cosa que la descripció en vers dels trenta i escaigs primers quaderns de la sèrie. Vaig fer una música que reflectís diverses escenes com quan el personatge està amb els seus amics anant a cavall, o quan arriben a les costes africanes (hi vaig posar la percussió per crear un ambient africà), etc. En aquest sentit, a vegades utilitzes elements descriptius.

Vares formar part del Quartet Tarragó durant molt anys i vares fer gires per quasi tot el món.

El Quartet Tarragó va ser per a mi una època daurada. Uns mesos abans d'entrar al Conservatori de Barcelona com a professor vam crear el Quartet Tarragó. Érem quatre alumnes de Gracià Tarragó i vam decidir posar aquest nom, amb el seu permís. Ell, que va morir el 1973, ens dirigia i ens ajudava a muntar els repertoris. Va coincidir que quartets de guitarra en aquella època només n'hi havia un a Londres, a San Diego (als Estats Units) i un altre a l'Argentina. La irrupció d'un nou quartet de guitarra a casa nostra va causar una sensació tremenda. I vam començar a voltar per mig món en una etapa que va durar disset anys. A vegades en el món de la música intervé el factor de la vocació, el treball, però, també, el de la sort. A vegades el factor sort no es produeix i fa que molta gent amb gran talent no pugui estar fent les coses que podria estar fent. A nosaltres, aquest factor sort va ser que ens va venir a sentir en Josep Maria Espinàs, un home que tocava totes les tecles: periodista fent articles al *Correo Catalán*, a la revista *Destino* i, després, a l'*Avui*. Ell ja portava una trajectòria com a escriptor de novel·les o llibres de viatge, treballava en una empresa de relacions públiques, havia creat la discogràfica Concèntric, era soci fundador de la Cova del Drac de Barcelona, un cau de la Nova Cançó però també de teatre. També havia creat el grup *Els Setze Jutges*, amb altres integrants. Tenia un coneixement molt ampli del món de la cultura, li agradava molt la música. Ens va sentir i li va agradar la nostra actuació, tant és així que ens va dir: «Voleu que us ajudi a fer carrera si creieu en el vostre projecte?» «I tant!» Ens va ajudar a buscar concerts. Vam començar per Catalunya, la resta de l'Estat espanyol, després França, Holanda, Itàlia, Bèlgica, els Estats Units, Canadà, Mèxic, Israel...

També vares ser crític musical, una tasca gens fàcil.

Vaig aprendre del meu amic i mestre d'instrumentació en el Conservatori, en Xavier Montsalvatge. Quan el vaig conèixer, ell feia la crítica musical a la revista *Destino* i a *La Vanguardia*. Sempre em deia: «Quan facis les crítiques tingues present que als concerts sempre hi ha coses bones, normalment, i cal fer-les ressaltar; sigues molt

prudent a l'hora de jutjar la gent jove perquè una crítica que sigui dura, excessivament rigorosa, pot fer mal i pot crear problemes de continuïtat o d'inseguretat; sigues molt generós i si veus que hi ha coses que no estan gens bé, dir-ho, però allò bo també remarcar-ho; sigues molt prudent a l'hora d'escriure». Quan vas a sentir un concert has d'anar una mica preparat per saber què vas a escoltar, informar-te una mica sobre l'obra o obres en qüestió perquè, a vegades, va bé situar-les en el seu context històric.

Per tota la teva carrera, el 1993 vares rebre el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya

Va ser molt emotiu el Premi Nacional de Música perquè havia estat possible gràcies al Quartet Tarragó, a l'Orquestra de l'Empordà, o per la col·laboració amb altres músics sempre oferint música catalana contemporània amb autors com Xavier Montsalvatge, Frederic Mompou, Joaquim Homs, Joan Guinjoan, Josep M. Mestres Quadreny, Xavier Benguerel, Llorenç Balsach, Benet Casablanca, etc.

Vols afegir alguna cosa més?

M'agradaria que, en particular a Catalunya, tinguéssim aquest grau de cultura general que hi va haver abans de la Guerra Civil que va fer apropar la gent a la música. Voldria que la cultura no es confongués amb espectacle i que els polítics procurin fer bé la seva feina, sobretot els que s'ocupen dels temes culturals, que siguin persones preparades, que sàpiguen el que volen, que trepitgin territori i que aixequin el cul de la cadira. Que es posin les piles! ♣

Recordem que podeu llegir l'entrevista completa a la pàgina web de l'Ajuntament.

El nostre patrimoni

La casa de l'ermità

Jaume Colomer

Memòria gràfica. Procedència: Engràcia Serra Matamala.

La memòria gràfica de Fontcoberta és prou rica. Vet-ho aquí una mostra: una fotografia d'un grup de joves, ben mudats, segurament a l'aplec de la Mare de Déu de la Font. Pel context, es pot datar a la dècada de 1940. Segons alguns informants, sembla que la va fer mossèn Josep Bars, rector de Fontcoberta del 1939 al 1946.

Hem pogut identificar diferents joves. El que va vestit fosc de la filera dels agenollats i que posa la mà a l'espatlla del de davant, és el pare d'Engràcia Serra que vivia a la Torre de Figueroles. Altres són en Feliu i en Narcís de can Mas, en Ciset de mas Pagès, en Miquel de cal Carreteric, en Vicenç de la Torre de la Farrès, en Miquel de can Fermí, en Quim de la Casa Nova de Melianta; el de can Trull de Figueroles i el de la Bronza.

Observem que al campanar de cadireta de l'ermita de la Mare de Déu de la Font no té campanes, perquè la que hi havia, del 1663, es va estibar i requisar durant la Guerra Civil. Actualment n'hi ha dues, una de les quals instal·lada el 1988 i l'altra, el 1994.

A la Mare de Déu de la Font hi va haver ermità, amb majordona, fins al 1917. El 4 de març del 1963 es va iniciar l'enderroc de la casa de l'ermità, que a la fotografia veiem adossada a l'ermita. Les obres, amb un cost de 5.353 pessetes, van ser pagades pel bisbe de Girona. Va ser derruïda amb prestació personal dels parroquians, que van escampar les runes als marges propers. Va deixar a la vista l'antiga porta d'accés a l'interior del temple situada a migdia, com moltes esglésies romàniques. El testimoni més antic de l'habitatge de l'ermita és una llinda de la porta d'entrada amb la inscripció «1683, JOSEP HOSPITAL DONADA LA LLINDA», que es conserva prop del porxo de l'església.

A la tardor del 2022 i a l'hivern del 2023 els voluntaris del Grup de Treball i Recuperació del Patrimoni del Pla de l'Estany, sota els auspicis de la Comissió de l'Aplec de la Mare de Déu de la Font i de l'Ajuntament de Fontcoberta, van dedicar unes quantes jornades a netejar i recuperar l'entorn de les restes de la casa de l'ermità. 🐾